

Külapäev Männisalu

Juba XIII sajandil on Taani hindamisraamatus nimi Narenkayve – Naraka ehk hiljem Männisalu küla. Nüüd seda küla enam ei ole.

Juulikuu viimasel laupäeval kogunesid Männisalu küla endised elanikud koos laste ja lastelaste ning külastega küla mälestuskivi juurde kokkutulekule.

Aluse sellele traditsioonile pani Männisalu küla elanik, täna-seks manalateeale läinud Arno Kase. Esimehe kokkutulek korraldati 1974. aastal Rätsepa talus.

Tänavu oli kokkutulijaid veidi vähem kui eelmisel aastal. Kuid üks vähene külaelanike arv iga aastaga. Kohal oli ka küla kõige vanem elanik Salme Püss, kes saab tänavu 85-aastaseks.

Külapäevale tulek oli raskendatud, sest lähimad bussipeatused on 5–6 km kaugusel Eipris ja Pandiveres.

Lipulaulu saatel heisati riigilipp. Pärast sissejuhatavat sõnavõttu süüdati küünlad ja mälestati tänavu

manalasse varisenud Aluide Tamme ja Harald Neiaru.

Sõnavõtte oli mitu. Kuulati katkendeid Viirumaa vallutamisest „Läti Henriku kroonika“ järgi. Tuletati meelde ja märgiti üles teadaolevad kohanimed. Kui enamik teadis Taaraorust ja seal asunud ohvrikivist, siis orjateest ei olnud paljud kuulnud. See oli tee Narakalt Triiki, mida mööda käisid teoorjad tööle.

Külaline Anne Undla esines väga emotsionaalse sõnavõttega. Pärast ajakohast luuletust kõneles ta temale tuttavast perest, kus oli 15 last (peremees oli kaks korda abielus olnud). Pereomal oli selline kena komme istutada iga lapse sünni puhul maja juurde õunapuu. Umbes 1971. aastal tuli Anne koos peretütrega õunapuid vaatama. Kutsuti kaasa ka laulumees Artur Rinne – ilusat küla vaatama. Viimane laulis siin oma lubatud ja keelatud laule ning Allküla liivakünkal kirjutas oma mälestusteraamatu teist osa.

Kohal oldi mitu päeva. Lahkudes sõnas Rinne: „Tõesti, nii ilusat küla pole ma veel näinud.“

Müüriku OÜ esimees teenis aplausi lubadusega kostitada järgmisel aastal kokkutulijaid hernesupiga. Herved kasvavad Männisalu põldudel. Silma röömistas, et meie ei näinud seal ohakavälju, vaid haritud põlde.

Otsustati, et kellel kevadel või sügisel rännuteed sinnakanti viivad, istutab lähedusse mõne puu. Kokkutulija sai Vilma Kruusimäelt aastaarvu ja kuupäevaga embleemi. Tuttav kohtus tuttavaga. Juttu oli palju. Kostis ühislaule ja pillilugusid.

Meele teeb kurvaks see, et märkasime Männisalu mälestustahvilil õlilaiku. Ligida-le maha oli keegi kaks õlifiltrit visanud. Külaelanike pühapaika peaks austama ja hoidma iga inimene.

Ootame järgmisel aastal 26. juulil samas kohas kokkutulijaid.

Helgi Moor,
Roela